

Instanța de fond: L. Dașchevici
Instanța de apel: A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderaș

ÎNCHEIERE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Buga Petru,
în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Buga Petru către IMSP Spitalul Raional Ungheni, intervenient accesoriu Procuratura Ungheni, privind contestarea refuzului de angajare și încasarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciului cauzat salariatului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Buga Petru și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni (sediul central) din 21 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

Reclamantul Buga Petru, la 05 octombrie 2016, a formulat cerere de chemare în judecată către IMSP Spitalul Raional Ungheni, intervenient accesoriu Procuratura Ungheni, privind contestarea refuzului de angajare și încasarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciului cauzat salariatului.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, începând cu 03 aprilie 2006 a activat în cadrul IMSP Spitalul Raional Ungheni în calitate de medic-internist în secția internare, la insistențele sale repetate după implicarea Ministerului Sănătății, care i-a eliberat Certificatul nr. 27 prin care pârâta era obligată să-l angajeze. Verbal i s-a comunicat că oricum va fi concediat, fapt care l-a pus într-o situație tensionată în relațiile de muncă. Pârâta i-a creat condiții ostile de muncă, el fiind obligat să presteze program redus de muncă, respectiv fiind prejudiciat prin reducerea salariului primit față de cel pe care putea să-l primească în condiții normale.

Astfel, în perioada 03 aprilie 2006 – 08 noiembrie 2010, a activat în cadrul secției internare cu un program de 5 ore (de la orele 15:00 până la 20:00) în baza orarelor de muncă care se emiteau lunar pe secția internare pentru toți angajații. Programul orelor de lucru era consemnat doar în orarul de lucru lui și nu a fost negociat cu el în calitate de salariat.

La repetatele adresări verbale cât și în scris către administrația IMSP Spitalul

Raional Ungheni - director Uncuță Victor, de a concretiza statutul său în cadrul instituției, rămânea fără un răspuns oficial. În cadrul secției internare fiind 4 posturi de medic internist vacante, el activa fără un contract de muncă, fără a se emite un ordin de angajare și cu un program redus de muncă.

În aceeași perioadă de timp alte persoane, care erau angajate în alte instituții, în alte secții ale IMSP Spitalul Raional Ungheni - activau între aceleași ore 08:00 - 15:00, simultan pe salariul de baza cât și pe cel de cumul. Numai după ce s-a adresat verbal Președintelui Colegiului Ligii medicilor, căruia i-a relatat faptul refuzului de angajare, refuzului de asigurare a specializării în medicina de urgență necesară pentru a activa în cadrul secției internare la care s-a programat pentru perioada septembrie - decembrie 2007, acesta i-a recomandat să formuleze o cerere oficială în scris la secretariat.

La 19 aprilie 2007, reclamantul s-a prezentat la secția de înregistrare a cererilor de concediu anual după 12 luni de muncă, cererea de concediu i-a fost acceptată de către directorul interimar M. Rotaru. Șefa secției cadre, d-na Lîsenco, i-a prezentat un contract de munca nr.132 din 03 aprilie 2006, pe care l-a semnat fiind amenințat cu concedierea cu data prezentării, 19 aprilie 2007, dată la care se afla în concediu medical.

La 08 noiembrie 2010, pârâta a afișat Orarul de lucru al lucrătorilor medicali pe secția internare pe luna noiembrie 2010, din care rezultă că programul său de lucru a fost modificat de la 11 noiembrie 2010 cu orele de lucru 08:00 – 15:00, însă la fel nu constituia o normă deplină a zilei de muncă.

Ulterior, după depunerea a cererii inițiale de chemare în judecată, la 06 septembrie 2011, pârâta i-a prezentat Acordul adițional la Contractul de munca nr. 132, în care a modificat nemotivat programul său de muncă, durata zilei de muncă, indicând programul de lucru între orele 13:00 – 20:30 cu pauză de masă între orele 16:00 – 17:00. Acordul adițional la contractul de muncă nr.132 a fost emis la 01 septembrie 2011 și adus la cunoștință adus la 06 septembrie 2011, pe care l-a semnat cu aceeași dată, confirmând că i s-a prezentat, însă nu că ar fi fost de acord cu el. Atât la data emiterii cât și la data prezentării, reclamantul se afla în concediu medical. Toate aceste modificări au fost îndeplinite deoarece el, la 05 august 2011, s-a adresat cu plângere la Inspekția Muncii și pârâta a încercat să legalizeze formal încălcările legii în privința reclamantului.

Nu este de acord cu actele îndeplinite de pârâtă și le consideră ilegale, deoarece îi încalcă drepturile sale constituționale. Consideră ca pârâta a acționat în privința sa ilegal și l-a privat ilegal de posibilitatea de a munci în program deplin.

Mai mult, la 07 septembrie 2007, s-a adresat cu cerere către pârâtă, privind specializarea pe anul 2007 la ciclul „Medicina de urgență” în perioada 03 septembrie 2007 – 29 decembrie 2007, însă cererea nu a fost examinată și satisfăcută.

Ulterior, cu această problemă s-a adresat în repetate rânduri la administrația IMSP Spitalul Raional Ungheni, ultima cerere a depus-o în scris la 27 septembrie 2010. În răspunsul nr.282/01-24 din 30 septembrie 2010, pârâta i-a comunicat că,

potrivit Programului formării profesionale continue din 2008, specializările nu mai sunt posibile. Cu răspunsul primit n-a fost și nu este de acord, pârâta inducându-l în eroare, în timp ce alți colegi au fost incluși în acea perioadă la cursuri de specializare. Prin faptul dat se dovedește atitudinea ilegală a pârâtei față de el, limitarea în drepturi și în posibilități în raport cu alți salariați. Deoarece, specializarea presupune posibilitatea de a-i ridica gradul de pregătire profesională și obținerea pe această bază a unei categorii profesionale, care să-i permită avansarea profesională și majorarea remunerării, consideră că pârâta prin acțiunile sale ilegale l-a privat de posibilitatea de a munci, a se perfecționa și a avansa profesional.

Prin acțiunile sale pârâta îi crea impedimente grave în exercitarea profesiei de medic, acțiuni care-i puneau în pericol sănătatea și viața sa cât și a pacienților cărora era dator de a le acorda ajutorul medical necesar. Datorită stării permanente de conflict create de către pârâtă în privința sa, incertitudinii în relațiile de muncă, fiind amenințat în permanență cu concedierea și fiind limitat atât în exercitarea profesiei cât și în perfecționarea profesională, era permanent într-o stare tensionată, fapt care ducea la agravarea stării sale de sănătate, astfel fiind internat în spital de nenumărate ori. Ca urmare a ilegalităților comise de către pârâtă, la 29 decembrie 2011, a fost ilegal concediat de la lucru.

Reclamantul a solicitat instanței, declararea nulității Contractului individual de munca nr. 132 din 03.04.2006; Acordul adițional la Contractul individual de munca nr. 132 din 01.09.2011; Orarelor de lucru referitor la activitatea sa în cadrul secției internare pe anii 2006-2011, de a obliga pârâta IMSP Spitalul Raional Ungheni să emită ordinul de angajare în secția terapie în funcție de medic terapeut (internist) conform specialității și competențelor pe care le deține; să încheie cu el contractul de muncă negociat în conformitate cu prevederile legale; de a încasa de la pârâta IMSP Spitalul Raional Ungheni în beneficiul său despăgubiri pentru repararea prejudiciului material în sumă egală cu diferența între salariul plătit (913,0; 927,0; 1236; 1107; 1350; 1800; lei) și salariul care urma să-i fie plătit (12000 lei) pentru munca prestată și despăgubiri pentru repararea prejudiciului moral cauzat timp de peste 15 ani în sumă de 1 000 000 lei.

La 09 ianuarie 2017, Buga Petru a formulat cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat declararea nulității ordinului de angajare nr.16 din 03.04.2006.

Prin hotărârea Judecătorei Ungheni (sediul central) din 21 aprilie 2017, acțiunea reclamantului a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Buga Petru și menținută hotărârea Judecătorei Ungheni (sediul central) din 21 aprilie 2017.

La data de 29 noiembrie 2017, Buga Petru a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului declarat, Buga Petru a reiterat motivele de fapt ale

cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea și a săvârșit alte încălcări care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Buga Petru, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Buga Petru, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului

înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Buga Petru.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Buga Petru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova